

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

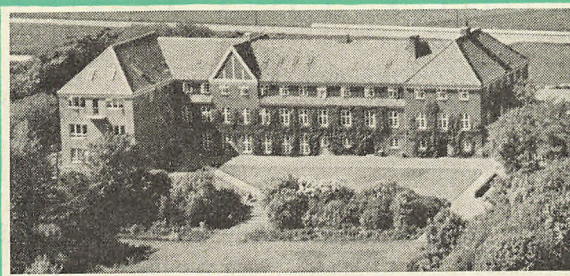
Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Bed
og arbejd!

Fra Nr. Nissum Højskole

2 Februar 1962 · 54. årgang

Forsvar dit håb!

„Vær altid rede til forsvar overfor enhver, der kræver regnskab af jer for det håb, som er i jer.“ 1. Pet. 3, 15.

En eneste gang har jeg truffet et menneske, som ganske roligt og koldblodigt fortalte, at han uundgåeligt måtte gå fortabt. Han var ikke et øjeblik i tvivl om, at der er en evighed for os med enten himmerig eller helvede, men han skulle nu gå fortabt, „og“ - sagde han - „når nu næsten alle ens slægtninge er der, så ved jeg næsten ikke, hvad der er bedst.“

Ellers går alle med et mere eller mindre bevidst håb om, at det går nok.

Hvilket forsvar vil du så føre for dit håb om, at det går nok? Et håb er jo noget mere end et ønske. Et ønske kan man nære uden noget grundlag for det, men et håb må have noget, der kan bære det. Hvorledes tør du håbe, at den hellige Gud vil tage dig hjem til sig engang? Og hvorledes tør du tro, at du nu er Guds kære barn?

Man kan prøve at bygge håbet på, at man hører til den bedre halvdel, og da Gud vil frelse nogle, må han vel tage dem fra den bedste ende. Mere almindeligt er det måske at tænke, at Gud nænner ikke at lade nogen stå uden-

for. Eller man nøjes med til forsvar at sige: „Det skal nok gå!“

Alt sådant forsvar for frelseshåbet dur ikke. Guds ord giver et helt andet svar. Hvilket forsvar vil du da føre for dit håb?

Der er en eneste bæredygtig grund, det er Jesus Kristus og hans retfærdighed. Jesus siger (Math. 13, 49), at ved verdens ende skal englene gå ud og skille de onde fra de retfærdige og kaste de onde i ildovnen. Et syndigt menneske forandrer sig ikke lidt efter lidt til at blive retfærdigt. Det sker kun, når vi overgiver os til Kristus og i troen tilegner os hans retfærdighed, som han skænkede os i dåben. Så aflæg regnskab for det håb, som er i dig!

P. Roesgaard.

TIL EFTERTANKE

Dengang jeg sagde: „Jeg vil lykken eje“,
den flyed bort fra alle mine veje;
men da jeg bad: „Gud, lad mig lykken bringe“,
den daled ned til mig på englevinge.

BREV FRA DANIEL BITSCH

Darisanapuram Bible School
Cuddalore N. T.
South Arcot District
India

Kære alle!

(sluttet)

Der er ikke kommet nogen anden dansk missionær i stedet for os til Madras; men vor indiske kasserer og kirkens kassererkontor har stadig til huse på 14. Rundall's Road. Vor kirke har overtaget ledelsen af den pigeskole, som først fru Heiberg, dernæst frk. Dalsgaard og efter hende frk. Helga Olesen bestyrede gennem mange år. De andre virksomheder, som missionæren havde inden for vor mission i Madras, har menighedsrådet og præsten overtaget. I og for sig var der stadig opgaver at tage fat på, men vor nuværende kirkeledelse har direkte udtalt, at vor virksomhed i byen ikke kom vor lutherske Arcot-kirke tilgode. Det vil nok i det hele taget i de nærmest kommende år ikke blive muligt at fortsætte med missionærer på de gamle poster, da antallet år for år går nedad, og vi for tiden ikke har nogen direkte udsigt til, at der skal komme nye til. Men det er jo også tænkeligt, at vi andre må se at gøre os færdige, før næste generations missionærer skal til, for arbejdet skal nok fortsættes på helt anden vis i næste slægtled.

Vi har stadig haft mange besøgende fra Danmark. Mens vi boede i byen, kom folk jo altid hos os på gennemrejse. For ganske nylig har vi haft en kort visit af vor generalsekretær fra Hellerup, Erik W. Nielsen, der skal til Kirkernes Verdensråds tredie møde i Delhi, og vi regner med at se flere danske på besøg i vinterens løb. I år har vi tillige for første gang haft familiebesøg, idet min bror Arnfred, skoleinspektør i Bedsted, Thy, kom på et 7 ugers besøg sammen med en fælles ven, lærer Kristian Jensen fra Ålborg. Jeg tog med toget til Delhi for at tage imod dem på flyvepladsen, og så rejste vi over Agra, Benares, Calcutta og den

danske missionsmark i Øst-Jeypore ned sydpå til Madras. I Agra så vi et af verdens 7 vidundere, drømmeslottet Taj-Mahal, bygget i hvidt marmor som gravmonument af en muhammedansk fyrste over hans yndlingsdronning, der døde efter at have født sit 15. barn. Monumentet er berømt for sin arkitektoniske harmoni og skønhed, og jeg var næsten indstillet på, at det ikke ville kunne svare til alle de lovord, som jeg havde hørt om det. Men det kunne det, og jeg kunne have siddet og set på det i timevis uden at blive træt. I Benares så vi det berømte gyldne tempel og sejlede i den tidlige morgenstund på Ganges-floden og besøgte senere stedet uden for Benares, hvor Buddha holdt sin første prædiken, og hvor man har bygget en stor, moderne hal for ham forsynet med freskomalerier fra hans liv. I Calcutta så vi det berømte, men lidet tiltalende Kali-tempel, hvor man bringer de mange blodige dyreefre. Provst Krohn og frue, der for år tilbage var missionærer i Santalmissionen, og som nu er i Indien igen for i et par år at lede Kirkernes Verdensråds arbejde for at rehabiliterer flygtninge, der stadig kommer ind til Calcutta fra det muhammedanske Øst-Pakistan, (flygtningene er hinduer), tog en eftermiddag med ud til Serampore College i den gamle danske koloni. I Øst-Jeypore fik vi lejlighed til at få et indtryk af missionens arbejde blandt primitive stammefolk. Med Stinne Korsgaard var vi på sauraernes marked i Jaltar og med Tousgaard og Agnes Hertz til khondernes tempelfest i Bissamcuttack og besøgte en kristen aftenskole i en khond-landsby uden for Rayagada. Det er nu slet ikke muligt i korte sætninger at give et fuldt indtryk af en sådan rundrejse, og turen var også en stor oplevelse for mig, da jeg bortset fra Calcutta ikke før havde været nogen af de nævnte steder. Fra Madras tog vi på besøg i Syd- og Nord-Arcot og gjorde en søndag en afstikker til Trankebar, og besøget sluttede hos

familien på Kotagiri, hvorfra vi foretog forskellige udflugter, den længste til Mysore og Gudalur, hvor vi havde de 4 store børn med. Det traf sig så heldigt, at jeg i år for første gang selv kunne vælge tidspunktet for min sommerferie, så jeg kunne tage med vore gæster rundt, så brugte jeg til gengæld vor normale feriemåned i maj på anden vis. Først var jeg indbudt som taler ved den gamle Mar Thoma kirkes årlige studentermøde i Travancore, hvor ca. 130 unge mennesker var samlet i omtrent en uges tid. Det var forøvrigt mit første besøg

i Travancore, så det var også en stor oplevelse. Derpå havde vi to feriekursus her på bibelskolen i Cuddalore, og de strakte sig over resten af måneden. Ind imellem havde jeg et sæt eksamensopgaver fra Serampore College at bedømme, så tiden var travlt nok optaget. Men hvis vi igen skulle få vore egne gæster fra Danmark, og jeg sidder fast her med en timeplan, så vil Inger gerne være rejsefører.

Hermed de bedste ønsker om et godt nytår fra os alle.

Daniel og Inger Bitsch.

Det glædelige budskab

Af AAGAARD MADSEN

„Og nu er det jul igen - og julen varer li' til påske.“ Sådan sang vi som børn, og det er så sandt - skulle i alt fald gerne være det for os - også som voksne. Menneskets livsdag kan på mange måder lignedes ved årets gang. Der er lykkelige mennesker, som levede i adventstidens forventning og den barnlige juleglædes tro og bevarede dette, mens de oplevede at finde korskets og opstandelsens sejrsmelding, og mens de oplevede pinseåndens vingesus i deres hjerter; men enten dette nu oplevedes på den ene eller den anden måde, så kommer efter pinsen den lange række af arbejdsdage, hvoriblandt der måske ikke er andre „højtidsdage“ end „det store marked.“ Når så et menneske føres derhen, hvor det må stå og spørge, hvor er han, ham, som kaldes Jesus? da gik det ak! så ofte sådan, at det menneske gik til „marked“ og glemte at søge efter Jesus. Til dem, der blev indviklet og gik fast i dagliglivets mange gøremål - og til dem, der „gik for meget til marked!“ og blev siddende fast i forlystelsernes hængedynd, til alle lyder det: Vend om og bliv som et barn, så du igen kan bede. „Fortæl det gamle budskab, det bedste, som jeg ved, om Jesu magt og nåde, om Jesu kærlighed.“ Da

kan der ske det *under*, at vi oplever, hvordan Guds ord - søndag og søgn - viser os, at det langt mere end kan erstatte de mange markedsdage. „Tusinde døgne, verdslige, søgne, gyldne for kød, kan de vel ligne én af dine, som vi dem nød, når under sang med DIT vingede ord sjælen af by over stjernerne fo'r.“ Det er en helt anden måde at forlyste sig på, når man føler trykket af dagliglivets trummerum. Jeg håber, du kender det; men hvis ikke, skal du måske først synge den salme, der står lige foran som nr. 377 i salmebogen?

„Efter at Gud fordem har talt mange gange og på mange måder til fædrene ved profeterne, så har han i disse dage talt til os ved sin søn.“ Dette gode budskab - evangeliet - *til os*, som vi er sat til at bringe videre til andre, det er da nok værd at ofre lidt - eller måske megen - ekstra opmærksomhed både før - i - og efter julehøjtiden.

Jesus sagde: „Min fader og eders fader, min Gud og eders Gud.“ Dette himmelske budskab, det bedste budskab, verden har hørt, hvordan er det overbragt os i skriften?

Kan I, kære læsere, forestille jer, at den evige og almægtige GUD har stillet sig det spørgs-

mål, hvordan skal jeg dog få overbragt dette budskab til mine kære, vanartede børn, så de kan modtage det til de seneste tider? Nej, vi kan ikke tænke Guds tanker. Det står også skrevet. Derimod har jeg ikke set noget om, at det skulle være forbudt os at prøve. Det tror jeg næsten, han foretrækker fremfor, at vi skulle gå til „marked“. I alt fald har vi fået fire meget forskellige evangelier - ikke ordrette, kronologiske skildringer, da bogstaven ihjel-slår; det er ånden, der gør levende, derfor beretninger fra Guds tjenere, som han dertil har dygtiggjort - og den ånd, som drev dem, kan også hjælpe os til at høre med hjertet - er vi end små og skrøbelige.

Af de fire evangelier er det første, Mathæus, fortalt ud fra orientalsk, jødisk tankegang og livsmønster i et farverigt billedsprog med mange hebraiske ordspil. Jøderne fik førstepladsen. Var de ikke Guds hjertebørn?

Når Mathæus bruger 43 sider, så kan Markus nøjes med 26, for han forkynder efter retroen-hedens strenge principper kort, klart og ligetil. Hvad skal man så med al den udenomssnak?

Hør! tror I, at Gud kan have et lunt glimt i øjet? for så har han nok sagt, at nu skal de - andre- så sandelig også have noget, og det kan lægen Lukas, den uforlignelige journalist og reporter, ordne. Han har nemlig sans for, hvad „man“ gider høre på ... detaljerre - skildringen, der fanger - og maler for vore øjne, så vi kan se det hele for os. Så må han altså have lidt mere plads end Mathæus. Ja, hvem ved, hvordan det gik til? Men hvor Lukas dog ligner vor tids journalister, eller er det omvendt? De kommer ofte med en kort bemærkning, som man kan gruble sig fordærvet over, for der findes ingen forklaring dér.

Lukas beretter ikke om egne oplevelser; men om, hvad „øjenvidner“ og ordets tjenere har overleveret os.“ Og han skriver det til „høj-ædle Teofilus.“ Kan man ikke godt oversætte dette navn som „Guds ven?“

Lukas begynder straks, som den dygtige skribent han er, med at spænde vore forventninger. Zakarias og Elisabeth, det fromme og el-

skelige - men ak! så stakkels præstepar: „Men de var barnløse...“ Men så, så kommer det. Englebesøg - ved højre side af alteret - i hel-ligdommen. Ikke noget med tilfældigheder her. Og engelen sagde: ... Og Zakarias sagde: ... Den ene sagde, og den anden svarede. Og så stod den store hob der uden for og bad - og hvem ved, kan være de også fløjtede efter ham. For de blev utålmodige og undrede sig, og de har velsagtens også været noget forskellige.

Og engelen - det er da ikke ligegyldigt, at det er Gabriel, det drejer sig om - blev også sendt til en jomfru ved navn Maria, som var trolovet med Josef. Jo, det er serveret som „stof.“ Og vi får også denne samtale med. Tænk om Gud havde sagt: Må vi så være fri for journaliststil i bibelen. Markus kan i 45 vers klare at få fortalt om forjættelserne, om Johannes Døber, om Jesu fødsel, om dåb, fri-stelser, prædiken og kaldelser og en hel del mere om Jesu første virke. Men Lukas når ikke engang at få Jesus født i første kapitel, skønt det er på 80 vers, for han mangler stadigvæk beretningen om de to kvinders samvær. Det kan en journalist vel nok også klare. Og tænk om Marias lovsang var blevet glemt! Men han skal da også have Johannes ordentlig til ver-den, med familiefest og det hele. Og navnet, sikken skandale, der var optræk til ... Den stakkels fader, skulle en dygtig skribent over-se hans vanskæbne midt i al lyksaligheden? Nej, barnet får sit navn, Johannes, og faderen får sit mæle igen, og hans opfattelse af situa-tionen kom vi heller ikke til at savne. Og det har stadigvæk bud til os i 1962, hvis vi har ører at høre med, og hjerter, der vil tage imod.

Hvordan det så ellers gik Johannes forelø-big, derom berettes der i korthed, for nu er der andet, der brænder på: Men det skete i de dage ... (fortsættes).

Vi har travlt - -

Forfatteren af nedenstående artikel, Jørgen Mejdahl, er 28 år, cand. mag. bl. a. i gymnastik, forbundssekretær i Frivilligt Dreng-Forbund, har på vinterholdet i år ledet et gymnastik-lederkursus og førerskole for højskoleeleverne og enkelte efterskoleelever. Dette kursus strækker sig over 2 uger, en uge i januar og en uge i marts.

Uh, hvor jeg misunder de mennesker, der ikke har travlt. Min meste tid tilbringer jeg på rejse Danmark rundt. Storebælt krydser jeg flere gange omtrent hver uge, og jeg kan på en prik beskrive en jernbanekupé indvendig. Alle mennesker har travlt - næh, ikke alle for resten, men tempo er alligevel kendetegnet for vor tid: tempo - tempo - TEMPO!!!

Det er måske derfor, vore journalister tvinger os til at forkorte alle ord, der kan forkortes. Man skal snart være godt „med på noderne“, hvis man skal kende indholdet af alle de forkortelser, vi får slynget i hovedet hver morgen, når vi åbner vor avis: EFTA, NATO, OEEC, UNESCO, WHO, UNO, GATT og hvad ved jeg? - Selv kirkelige blade anvender nu forkortelser i rigt mål: IM og YM er snart fastgroede betegnelser for Indre og Ydre Mission, selv om vi vel må erkende, at forkortelserne ikke siger udenforstående noget.

Tidligere var man på det rene med, hvad forkortelserne dækkede. Jeg tænker her især på KFUM, KFUK og FDF; begreber, som var grundfæstet i folks bevidsthed allerede fra omkring århundredskiftet. - Forkortelserne blev kendt både af tilhængere og modstandere.

Den tid er nu forbi, da man - især fra socialdemokratisk side - løb voldsom storm mod FDF - dette „hellige“ drengeforbund, som „huggede arbejderens børn“, som aviserne skrev.

Tiderne er skiftet, men arbejdet er ikke mindre og formålsparagraffen? - ja, den lyder uændret som ved FDF's grundlæggelse i 1902:

FDF's formål er at berede vejen for Kristi riges udbredelse blandt drenge ved at bringe dem under kristne mænds påvirkning.

Læg vel mærke til den sidste del af sætningen! Undertiden har jeg hørt folk spørge, om der egentlig var nogen forskel på FDF og spejderne. - En af forskellene er den, at spejdernes pædagogiske princip er patruljen med den ældste dreng som den naturlige leder og patruljefører. I FDF derimod lægger vi vægt på klassen, dvs. den større flok drenge i samme alder med den voksne ansvarlige leder.

Derfor kan det ikke undre, at FDF anser uddannelsen af førerne for noget meget væsentligt. Samarbejdet med Nr. Nissum højskole tjener det formål at gøre såvel højskoleeleverne som FDF's førere egnede til praktisk at lede drenge og unge, hvad enten det er i gymnastiksal eller til møder og åndeligt at nå til modning i erkendelse af, at kristendom ikke er noget, man hygger sig med alene, men det at være en kristen vil sige at være aktiv for Kristus.

22 friske højskoleelever og efterskoleelever har gennemgået første del af det gymnastiklederkursus, som vi afholder for vore førere i FDF. De har endvidere oplevet en elementær førerskole med alt, hvad det indebærer. Måtte de få hjælp og velsignelse til i deres hjemsovn at virke for Kristus og hans riges udbredelse! I så fald har dette nye indslag i Nr. Nissum højskoles vinterskole virket efter det motto, FDF sætter for al sin føreruddannelse:

Til dygtiggørelse - til helliggørelse - til afgørelse.

J.M.

* Hjemme fra skolen

Gamle elever spørger så ofte: Hvordan har I det på skolen? Vi er vældig glade for den interesse, der ligger bag spørgsmålet, men det er ofte vanskeligt at svare, for man vil da nødigt sige noget om skyggesiderne ved skolelivet, og der har måske en tid været mange skygger og lidt solskin.

Nu skal I få lidt lige frisk fra fadet.

Vi er jo nogle stykker her, som gerne vil have det pænt og rent. Det vil vi, fordi de fleste elever befinder sig bedst ved det, og de øvrige bør lære at finde behag i renlighed og orden. Et gulv skal være fejlet ordentligt, en seng skal være pænt rent, og de bonede gulve skal være blanke. Når så nogle endelig vil slås med vand og laver fæle pletter på de bonede gulve, så bliver (helst de skyldige) sat til at bone, til gulvet er pænt igen over det hele. Det er drøjt, for ved en sådan lejlighed er elevgangen meget, meget lang, men - mon ikke det giver respekt for andres arbejde? Det kunne da ske? Måske kunne det også åbne øjnene på en og anden, så han får syn for skønheden ved et pletfrit gulv.

Sådan kan der være et og andet med ethvert hold. Der er også et og andet i vinter; ja, der er noget, der er sagt mange gange uden den tilsigtede virkning. Nogle har den kedelige indstilling, at det, der bliver sagt, det tager man ikke så nøje. Alligevel må jeg nu skynde mig at tilføje, at vore elever i vinter er et flink hold. Vi kan slet ikke lade være med at holde af dem og ønske dem alt godt. Men selvfølgelig kunne nogle af dem godt ønskes noget anderledes.

Hvis nogle påtager sig at spørge eleverne om forholdene her, om forstanderen og hans kone m. fl., så ville det heller ikke blive ene ros og hæder, vi fik, men vi tror dog, at kærligheden i nogen måde er gensidig.

Sommerskolen tegner fint. Vi har i dag den 13. februar lige så mange højskoleelever indmeldt, som vi havde 3. maj i fjor. Desuden har vi en del ret nye forespørgsler, så vi håber at få de sidste pladser besat. Der er 4 pladser til-

bage plus de 4 ekstrapladser, som kan skaffes.

Vinterskolen kan endnu tage nogle få efter-skoleelever, og vi håber, at højskoleeleverne snart for alvor begynder at melde sig til. Vi har pænt begyndt efter årstiden.

Lærerspørgsmålet skulle nu være i orden. Møller P. afløses af lærer Ths. Mogensen, Farre, der er meget kendt indenfor KFUM og K's idræt. I tiden er han på årskursus på Statens Lærerhøjskole, og da dette kursus ikke slutter før 23. juni, søger vi en vikar i maj og juni. Lærer Kjeldsen rejser også til april, og han afløses af lærer Ejvind Svendsen, Vannerup skole ved Farsø. Lærer Ejvind Svendsen var elev her på efterskolen i vinteren 48-49. Han har været medhjælper her to gange, første gang var han yngstemand, anden gang var han førstemand, og i 1957 var han vikar her i maj og juni. Mange af jer vil således kende ham, og vi ved, at eleverne i 57 var glade for ham.

I næste nummer af bladet håber jeg at kunne bringe billeder og nærmere omtale af vore to nye lærere.

Det er mit indtryk, at det går godt med vor gymnastiklederuddannelse og vort førerkursus. Læs endelig, hvad kursuslederen skriver her i bladet.

Planen om en hal er vistnok ændret til ønsket om en stor og fritliggende gymnastiksal. Der er skrevet til ministeriet om sagen, og vi ser os om for at finde den bedst mulige løsning. Vi ved dog ikke, om sagen kan gennemføres.

Skoleinspektør Kvaale har gæstet os som rejselektor for foreningen „Norden“, og hans besøg var en smuk oplevelse, en personlig hilsen fra Norge.

Vor missionsuge er lige begyndt. I aftes talte „Onkel Anton“, og han var skolens gæst efter mødet til kaffe og samvær med eleverne. Selv om vore elever er fra vidt forskellige steder, så kendte de omtrent alle „Onkel Anton“.

Måtte vækkelsens velsignelse rigtig komme til os. Husk at bede inderligt for vor skole og vort vinterhold.

Elevforeningens regnskab 1961

DRIFTSKONTO

Indtægter:		Udgifter:	
Kontingent	12.996,20	Bladet har kostet	9.572,36
Rentefri lån tilbagebetalt	210,00	Elevunderstøttelser	750,00
Sølvsnoren 28-29	1,40	Elev rejst fra gæld	132,70
Renter	429,88	Landselevforening	300,00
Elevfestens bortlodning	2.162,50	Porto	30,00
		Overskud	5.014,92
Balance kr.	<u>15.799,98</u>	Balance kr.	<u>15.799,98</u>

FORMUEKONTO

Ved årets begyndelse:		Ved årets slutning:	
I banken	6.264,77	I banken	10.855,28
Girobeholdning	50,00	Girobeholdning	269,21
Kassebeholdning	33,55	Kassebeholdning	125,55
	6.348,32		11.250,04
Gæld til bogtrykkeren	2.734,65	Gæld til bogtrykkeren	2.621,45
	3.613,67	Formue	8.628,59
Overskud 1961	5.014,92		
Balance	<u>8.628,59</u>	Balance	<u>8.628,59</u>

K. Jeppesen. A. Kristensen.

Det har været et fornøjeligt arbejde at gøre elevforeningens regnskab op. Tak for de mange gode bidrag. En særlig tak til dem, der har rundet deres bidrag op til et større tal. Uden jeres hjælp var resultatet ikke blevet så godt.

Det var også en glæde, at der i år ikke skulle slettes ret mange af foreningens medlemmer på grund af manglende indbetalinger. At overskuddet er så stort i år, skyldes jo også elevfestens bortlodning, som tilfaldt elevforeningen.

Så er vi nået februar 1962. I bladet denne gang medfølger en giroblanket (skulle den være faldet ud, er det giro nr. 36233). Nu kommer mit store ønske: *Grib pennen, udfyld giroblanketten, send den afsted omgående.* Jeg kan så få alle kontingenterne indført inden 1. april, og inden sommereleverne kommer. Det ville være stort, om jeg i 1962 helt kunne slippe for et skrive rykkerbrev.

Kontingentet er som sædvanlig kr. 5,00, men tak til alle dem, der runder op. Tænk om elevforeningen kunne være med til at bygge den

gymnastiksal, som der tales om - og næste år kunne vi måske få bladet moderniseret lidt.

Husk at skrive den afsenderadresse, der står påtrykt på bladet.

Redaktøren er stadig meget taknemmelig for forskelligt stof til bladet; hjælp med at gøre det til et rigtigt godt blad.

Tak for trofasthed mod jeres gamle skole og elevforeningen i året, der gik. Vi håber fortsat på godt samarbejde i 1962.

Husk at meddele adresseforandring.

Venlig hilsen.

Karen Jeppesen.

REGNSKAB FOR UNDERSTØTTELSESFONDEN 1961

Formue 1. jan. 1961	3.671,78	
Renter påskrevet	193,71	
I Lemvig Bank (bog C 760)	3.374,83	
I Lemvig Bank (bog 10.622)	489,94	
Kassebeholdning	0,72	
Formue 1. januar 1961	<u>3.865,49</u>	<u>3.865,49</u>

Karen Jeppesen. A. Kristensen.

HØJSKOLEPOST

Østvendssylsel højskolekreds.

Sammenkomst i Hjallerup missionshus lørdag d. 10. marts kl. 20,00. Taler: Forstander Jef Tange, Rønde højskole og efterskole. Emne: „Martin Niemöller - et modsigelsens tegn.“

Aarhus højskolekreds.

Sammenkomst på KFUM, Klostergade 37, onsdag den 7. marts kl. 20,00. Højskolelærer H. Gravgaard Sørensen, Høptrup højskole. Emne: „Naturligvis tror jeg på Gud - men det behøver jeg ikke kirken til.“ — Sekretær E. Møgelbjerg, Blå Kors: „Kommer det os ved?“

Hilsen fra Nees.

Samlede til møde i Nees missionshus sender vi hjertelig hilsen til alle kendte. Efter mødet var vi næsten alle til aftenkaffe og godt samvær hos Anna.

Martin Kjær 35-36.
Esther Nielsen, f. Skov, 1939.
Agnes Kirkebæk, f. Kjærgaard, 1941.
Anna Jensen, f. Andreasen, 1942.
Johanne Kjærgaard, f. Bendtsen, 1953.
Karl Pedersen 53-54.
Ruth Kristensen, f. Klinkby, 1955.
A. Kristensen 28-62.

„Mindet lader som ingenting, er dog et lønligt kildespring.“

Sommerskolen 1956.

Ruth Bahn Jensen klager over, at hun ikke har set vandremappen siden i 1959. Hvis den er gået i stå, bedes formanden prøve på at starte en ny. Jo, for sommerskolen 1956 er værd at mindes.

Vandremappernes besøg.

„Budstikken“ 1948. 22-12 — 1961.
„Flyvefisken“ 59-60. 23-12 — 1961.
„Tyrkerduen“ 1961. 30-12 — 1961.
„Guldølken“ 40-41. 7-2 — 1962.

Vore møder.

27. februar. Nørlem. M. P.
28. februar. Tørring. A. Kr.
5. marts. Ørnvej. A. Kr.
7. marts. Skave. A. Kr.
8. marts. Bording. M. P.
15. marts. Rønbjerg. M. P.
18. marts. Vildbjerg. A. Kr.
19. marts. Romlund. M. P.

Til Lykke!

Lørdag 24. februar vies i Romlund kirke frk. Karen Bach 1961 og Ole Pold Jensen 1954/55.

Bryllupsadresse: Hulhøjgård, Romlund, Ravnstrup.

Musik til gymnastik.

I kender vel ikke en ung pige, der vil på højskole til sommer, og som kan spille til gymnastik?

Bed hende i så fald skrive hertil.

Adresseforandringer

Vinterskolen:

- 60-61 Bent Nyrup Nielsen, Sjørup, Skelhøje — samme, Seminariet, Nissum Seminarieby.
59-60 Bjarne Pedersen, „Egebjerg“, Hjerm — samme, Rønde Kursus, Rønde.
59-60 Viggo Lillelund, Gilbjerg, Timring, Vildbjerg — samme, Hvidemosegård, Fønnesbæk, Ikast.
55-56 Emil Højbjerg, Jernbanegade 1, Præstø — samme, Skolegade 1, Haslev.
52-53 Karl Verner Dahl, Centralsygehuset, Esbjerg — samme, Røde Kors Hjemmet, Struer.

Sommerskolen:

- 1961 Frk. Ingrid Andersen, Næsset 27, Horsens — samme, Falstersgade 5, Horsens.
1958 Frk. Karen Kirstine Andersen, adr. Vald. Andersen, Staby, Ulfborg — samme, Istedgade 38, Holstebro.
1957 Frk. Anna Nielsen, Børglumvej 43², Vanløse — samme, Skyttensvej 5, Holbæk.
1956 Frk. Meta Jakobsen, Jelling Seminarium, Jelling — samme, Grønnegade 7, Jelling.
1954 Frk. Kirsten Helsager, Marup, Skjern — samme, Børnehjemmet „Bethlehem“, Høje Sandbjerg, Holte.
1949 Frk. Gudrun Hansen, Ørum, Djurs. — Fru Gudrun Hummelshøj, Ørum, Djurs.
1959 Frk. Anna Bonnerup, Skovsted, Thisted — Seminariet, Nissum Seminarieby.
1959 Plejeelev frk. Maren Petersen, Jyllingevej 90, Vanløse — samme, adr. Ricardt Petersen, Nr. Vejrup, Vejrup.
1958 Fru Else Hansen, Løvenholt, Them — samme, Breinholdtgård, Varde.
1955 Fru Erna Petersen, Sandager, Fyn — samme, Alstrup, Ullits.

Udgivet af

Nr. Nissum højskoles elev- og vennetøring
Redigeret af forstander A. Kristensen.

CHRISTENSENS BOGTRYKKERI STRUER 11577

90
FR J KRISTENSEN
STATENS PEDAGOGISKE
BIBLIOTEK
ALLE 22